

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. XLI. Quòd Albertus multis profuit, & quid in Concilio Lugdunensi egerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

278 B. ALBERTI MAGNI
tribus Colonia in mensa residens cibum
percepturus, subito resolutus in fletum,
vehementer lacrymari cœpit. cuius fletus
causam cùm Prior ceterique Fratres in-
stanter ab ipso inquirerent, respondit ille:
Frater Thomas de Aquino filius meus in
Christo, qui fuerat lumen Ecclesie, de
hac luce migravit. At illi notantes diem,
reperitum est sanctum Doctorem migrasse
eo die quo Alberto de transitu Thomæ di-
vinitus fuerat reuelatio facta. Profectò
hac reuelatione omnipotens Deus ni-
hil aliud insinuare voluit, nisi quia cer-
tum ipsum Albertum de sua beatitudi-
ne redderet, dum Thomæ transitum ad
cæli gaudia demonstravit: Albertus ve-
rò fundendo lacrymas quasi de suo in-
colatu ingemiscens, desiderare se cæle-
stia testatur.

CAPVT XLI.

*Quòd Albertus multis profuit, &
quid in Concilio Lugdunēsi egerit.*

Eo verò tempore quo beatus Tho-
mas migravit ex hac luce, Lugdu-
nense Concilium instabat celebran-
dum:

dum : quare & ipse idem Sanctus dum in via esset ad idem Concilium iturus, infirmitate præoccupatus, ad Monasterium Ordinis Cisterciensis, quod Fossa noua dicitur, declinavit : vbi & diem clausit extremum vii. die Martij, quæ dies, vt dictum est, Alberto reuelata fuerat Colonia nondum egresso ad præfatum Concilium ; sed statim post hanc reuelationem, quia & ipse Albertus Concilio interesse debebat, iter versus Lugdunum arripuit : veniensque Lugduni inuenit congregatos Ecclesiæ Prælatos, inter quos fuerunt septem Reges, quingenti Episcopi, Abbates & alij Prælati plurimi, Græcorum Nuntij centum viginti ; de Prædicatorum autem Ordine præter alios doctos viros Episcopi plus quàm triginta clarissimi : quibus tamen eminebant duo ceteris clariores, scilicet Frater Petrus de Tarentasia, Episcopus Cardinalis Ostiensis, qui postea dictus est Innocentius Quintus. Hic in exequiis Domini Bonauenturæ paulò antè ad Cardinalatum assumpti, atq; defuncti in eodem Concilio, sermonem fecit, habens pro themate, *Doleo super te, frater mi Iona-*
tha.

tha. Alius autem fuit Frater Albertus quondam Ratisponensis Episcopus, qui coram Domino Papa Gregorio XI. atque Concilio verbum fecit pro Domino Rege Romanorum, sumens pro themate illud, *Ecce ego mittam eis saluatorem & propugnatorem qui liberet eos.* In quo Concilio credimus non modicum profectum Ecclesie Albertum attulisse sua doctrina. Ipse namque ait in secunda Parte sue Summæ, Græcos coactos fuisse in Concilio Lugdunensi suum reuocare errorem, quo dicebant fornicationem simplicem non esse peccatum; contra quem errorem etiam in Summa eadem ipse idem Albertus disputat validis rationibus, ut supra patuit. Peracto verò Concilio Lugdunensi, venerabilis Albertus Coloniam rediens, operi Dei, prout illi consuetudo erat, insticit feruenter. Quanti autem feruoris in prædicando fuerit, suis verbis clarè ostenditur, cum in Litania, sicut præmissum est, gratiarum actiones referendo Virgini gloriosæ, dicat eandem Virginem potentie miracula loquendo per linguam eius indefinenter operari. Sed & quantæ dulcedinis in
affatu

affatu fuerit, hoc facto ostenditur sufficientissimè: quia suo tempore, dum ciuitas Coloniensis discordiam non paruam cum Comite Montensi, qui nunc Dux Montensis & Iuliacensis est, haberet; ipse pacem optatam cunctis mortalibus suo affatu & prudentia vtrisque contulit: ita vsque nunc mirantur qui de Senatu sunt Coloniensis ciuitatis, de sapientia ipsius Alberti, eò quòd in scriptis processum concordantiæ iam dictæ apud se habeant. Fertur etiam suo studio factum fuisse, vt Regularium Canonicorum Fratres in quibusdam partibus Alamanniæ ad regularem obseruantiam sint reducti.

CAPVT XLII.

Albertus vsque ad finem vite sue diuinis Scripturis fuit intentus.

SALVATORIS autem nostri informatus doctrina, quam auidè semper sitiebat, vsq; in finem, licet senio confectus, eandem legendo, scribendo, aliis propinare non destitit: vnde Librum de Corpore Christi, vt præfatus Frater Bernardus eius contemporaneus retulit